

της Τρίτης

ΤΗΣ ΜΥΡΤΩΣ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

«Τα χρόνια της αθωότητας»

Fake sex

ιάμιση ώρα χρειάστηκε η θεατρική ομάδα Νέα Μελαγχολία για να πετύχει τον τίτλο της. Βασισμένη στην «Αυτοκράτειρα» του Δούκα Καπάντα (1971), η παράσταση παρουσιάζεται στη Μικρή Σκηνή της Στέγης. Το βιβλίο είχε απασχολήσει την κριτική το 2012, όταν κυκλοφόρησε (εκδόσεις Νεφέλη). Το βέβηλο, γεμάτο αποτρόπαια βία, μυθιστόρημα διαθέτει ένα υπόβαθρο λογοτεχνικής υφής και γλώσσας, μια εναλλαγή ωμότητας και κρυφής φιλολογίας.

Τοποθετημένο σε ένα άγνωστο παρελθόν, ο μυστικοσύμβουλος του βασιλιά (που ανετράπη από τον αδελφό του), φυλακισμένος πια και εν αναμονή της εκτέλεσής του, γιατί δεν κατάφερε να αποτρέψει το πραξικόπημα, απευθύνεται σε ένα μελλοντικό δικαστήριο, έπειτα από πρότρυνση της αυτοκράτειρας: στον τόπο που ακούει στο όνομα Νέα Γη, όπου ζουν άνθρωποι διαφορετικοί, συμβαίνουν πράγματα και θάματα, που ξεπερνούν τη φαντασία (μας). Ατμόσφαιρα νοσηρή, με σαδομαζοχιστικά, ακραία σεξουαλικά περιστατικά, μιας (και) ενδοοικογενειακής, άνευ ορίων, βίας.

Γιος του γλύπτη Βάσου Καπάντα και της συγγραφέως Ισμήνης Καπάντα, διδάκτωρ Ιστορίας της Φιλοσοφίας και Φιλοσοφικής Λογικής, ο Δούκας Καπάντας είναι διευθυντής Ερευνών στο Κέντρον Ερεύνης της Ελληνικής Φιλοσοφίας της Ακαδημίας Αθηνών. Δική του είναι η ποιητική συλλογή «Αγοράκια κοριτσάκια» (2004).

ΗΛΘΟΝΘΗΡΙΑ. «Τα χρόνια της αθωότητας» είναι το κεφάλαιο της «Αυτοκράτειρας», που επελέγη από τους Νονα Melancholia. Η ομάδα (ιδρύθηκε το 2007) συνηθίζει να δουλεύει πάνω σε πεζό ή ποιητικό λόγο ως πρώτη ύλη στις παραστάσεις. «Η "Αυτοκράτειρα" είναι ένα ελεύθερο παιχνίδι χωρίς φαινομενικό στόχο», που επιδιέχεται «αυτάρεσκα» στην πδονοθηρία, «διεκδικώντας το δικαίωμα σε μια μη πολιτική τέχνη», αναγράφεται στις προθέσεις τους.

Το σαλόνι όπου οι κυρίες σερβίρονται το τσάι τους μετατρέπεται σε ένα σκηνι-

κό άκρατης λαγνείας, ήδη μέσα στα πρώτα λεπτά της παράστασης, με παράλληλους και επαναλαμβανόμενους γυναικείους αυνανισμούς και μόνο. Μοιρασμένο στα τρία, το θέαμα κινείται ανάμεσα σ' αυτό που βλέπουμε, στη διήγηση μέσα από την κλειδαρότρυπα και στην αναμετάδοση μιας τηλεοπτικής εκπομπής, όπου ένα, μεσαιωνικού τύπου, έθιμο αναβιώνει: ο βιασμός μιας μνάας από τον 17χρονο γιο της και εν συνεχεία η διαπόμπησή της, γιατί η γυναίκα είχε επιδοθεί σε λεσβιακές εμπειρίες. Στο τέλος ένα σημάδι-σφραγίδα στο μπράτσο ή ο θάνατος την περιμένει.

Χωρίς καμία σεξουαλικότητα ή πρόκληση σχετικής επιθυμίας, με τη διαστροφή να έχει τον πρώτο λόγο, εναλλασσόμενη με απαγγελία αποσπασμάτων από τους τέσσερις ηθοποιούς (τρεις γυναίκες κι ένας άνδρας), η ομάδα επιδόθηκε σε μια «θεατρική» παραληρηματική αναπαράσταση. Δεν είναι το γυμνό ή οι αυνανισμοί, αλλά οι fake βιασμοί επί σκηνής και το fake sex... Αν λοιπόν μια παράσταση θέλει να προτείνει ένα βιωματικό, φυσικό θέατρο, «μη πολιτικό», ας το κάνει. Πλήρως. Αλλιώς μετατρέπεται το προϊόν της σε μια δοκιμασία του κοινού απέναντι στις αντοχές της αισθητικής του, κόντρα σε κάθε έννοια γούστου, σε κάτι το ημιτελές, αν όχι το ατελές.

Αυτό το ατελείωτο αλισβερίσι σωμάτων, γυμνών, ημίγυμνων ή και ντυμένων, αυτή η επιθυμία ακατανόητης πρόκλησης, με την έννοια του ακατάλληλου στην προμετωπίδα, είναι πιο παλιά από το καινούργιο που θέλουν να προτείνουν. Με πρόσχημα την τέχνη, με άλλοθι τη φυσικότητα.

Θεάματα όπως αυτό κινούνται ανάμεσα στον θυμό και στη θλίψη. Θυμό για τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται το κοινό. Θλίψη για την ανάγκη που γέννησε αυτό το αποτέλεσμα. «Τα χρόνια της αθωότητας» έρχονται να προσθέσουν έναν ακόμα κρίκο σε αυτό που χαρακτηρίζει όλο και περισσότερο τη Στέγη στις επιλογές της: την επίφαση. Μια αγωνιώδη αναζήτηση του καινούργιου, σαν μοναδική επισφράγιση της υπάρξής της.

Κείμενο:

Δούκας Καπάντας

Σκηνοθεσία:

Βασίλης Νοάλας

Σκηνικά:

Κώστας Τζημούλης

Κοστούμια:

Νάνο Σακίτη

Μουσική επί σκηνής:

Το κορίτσι κομπάρι

Φωτισμοί:

Τάσος Παλαϊορούτας

Παίζουν:

Κώστας Κουτσολέλος, Βί-

κυ Κυριακούλάκου, Αλέ-

ξια Σαραντοπούλου, Δέ-

σποινα Χατζηπαυλίδου

Πού:

Παραστάσεις στη Μικρή

Σκηνή της Στέγης του

Ιδρύματος Ονόση, από

Τετάρτη μέχρι και Κυρια-

κή στις 21.00, ώς 28/3.

Αυστηρά ακατάλληλο

για ανήλικους